

Oponentský posudek diplomové práce

Název práce: *Milosrdenství jako poselství Písma svatého a jeho naplnění v praxi křesťanského společenství*

Autor práce: Bc. Martina Šimandlová

Obor studia: Teologie služby

Posudek vypracoval: Július Pavelčík

Datum: 1. 5. 2018

Diplomová práce M. Šimandlové, která se zabývá ryze teologickým tématem milosrdenství, je sice rozdělena na dvě části, teoretickou a praktickou, to se však čtenář nedoví z obsahu, v němž chybí také „Úvod“, ale až z úvodních informací a ze samotného čtení DP. Obsahuje deset číslovaných kapitol včetně Závěru, které sledují terminologické vysvětlení, biblické pojetí milosrdenství Starého a Nového zákona, aspekty milosrdenství v praktickém životě. Dále nás seznamuje s těmi církevními denominacemi, jejichž členové se zúčastnili výzkumu. Ve druhé, praktické části autorka formuluje cíle a hypotézy výzkumu, prezentuje jeho samotné provedení a vyhodnocení, po kterém následuje stručný závěr spíše osobnějšího charakteru.

V práci je zcela nesporně vidět autorčino zaujetí tématem, jehož zpracování bohužel trpí mnohými především formálními, ale i obsahovými nedostatky. Dovolím si zmínit alespoň některé. Autorka v naprosté většině případů odkazuje na použitou literaturu pro čtenáře velmi vágním způsobem, bez uvedení konkrétní strany, resp. konkrétních stran, z nichž čerpá příslušné informace. V biblistické sekci *průběžně téměř vůbec* neuvádí své zdroje, takže není jasné, z jakého díla čerpá strukturu pro členění a koncepci těchto příslušných kapitol. Čekali bychom zde více práce s odbornou literaturou, např. slovníkovou (Allmen, Douglas), která je sice v bibliografii uvedena, ale v práci nikde nepoužita. Nezřídka se jedná spíše o zbožné úvahy, a ne o biblisticky věcnou reflexi, o čem také svědčí citování autorů jako A. Grün nebo V. Kodet, jejichž díla – při vší úctě – nejsou z oboru biblistiky, ale duchovní literatury. Čtenáři zcela uniká souvislost uváděné pasáže o Davidovi (1S 21) s tématem Božího milosrdenství. Část 2.4 o Božím milosrdenství v mudroslovných knihách SZ je značně chaotická a zůstává nevysvětleno, proč zde autorka uvádí citace z „ne-mudroslovné“ literatury (Dt, 1Kr, Da a Iz). V novozákonní sekci se ještě zvětšuje množství nábožných úvah na úkor věcného zpracování tématu milosrdenství v NZ. Metodologicky je stěžejní akceptovatelný postup v části 3.2 o novozákonních verších a příbězích o milosrdenství, kdy autorka vychází

z podnětů z dotazníkového průzkumu, a ne z obsahu samotného NZ. V části 3.2.2 o novozákonních podobenstvích o milosrdenství je uveden příběh z Jn o Ježíšovi a cizoložnici, který nepatří do literárního žánru podobenství.

Co se týče praktické části, tak např. v otázce č. 10 by mělo být uvedeno „skutek milosrdenství“, ne „skutek milosti“ – jakkoli se obsah těchto termínů překrývá, nejsou to synonyma. Informace na s. 60 jsou dost nepřehledné a tam uváděna čísla (a součty) se neshodují s těmi v tabulce na s. 59. Taktéž je zde trochu zmatek v odkazování na verš z Prvního listu Janova – v tabulce na s. 59 je uvedeno 4,10, na s. 60 4,16, ale Bůh je v tomto listě nazván Láskou v 4,8. Na s. 75 ř. 4 zespodu má být uvedeno „čtyřicet procent respondentů“. Někdy také může vyvstat pochybnost, zda jsou informace z průzkumu vyhodnocovány náležitým způsobem.

Snad největší slabinou práce je stylistika, gramatika (zvláště psaní čárek), překlady a celková nedůsledná formální úprava (chybějící mezery, příp. odsazení mezi slovy; překrývání textů – s. 65, 66). Dále můžeme zmínit nesjednocený způsob uvádění souřadnic biblických textů, uvedení titulů v bibliografii, které v práci nebyly vůbec použity (kromě výše zmíněných také např. Prudký, Tettamanzi, Vecchini, Vokoun).

Práci i navzdory uvedeným nedostatkům považuji za kompaktní, věcně se drží stanoveného tématu ve všech svých částech a výsledky průzkumu jsou formulovány srozumitelně.

Doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **dobře**.